

[Paul Møller.]

at det radikale partis anskuelser deles af grupper inden for alle partier, så ved det ærede medlem jo lige så godt som jeg, at det er fuldstændig urigtigt. Det ærede medlem ved godt, at når det radikale venstre har en indflydelse i denne sag, skyldes det alene, at det radikale venstre sidder i regeringen, og ikke nogen som helst anden faktor. Var det radikale venstre uden for regeringen, havde det radikale venstre ingen indflydelse, så lidt som det havde det i 1950-51, da de forrige forsvarslove blev vedtaget, og så lidt som det havde det i 1949, da vi gik ind i Atlantpagten.

Jeg vil også gerne have, at det ærede medlem skal forstå, at det, jeg her siger, ikke må udlægges således, at han kan gå ud fra, at noget af det, han har sagt, bliver accepteret, fordi det ikke bliver imødegået. Det ærede medlem havde en enkelt bemærkning om tjenestetiden i den retning. Alt det ligger nu i udvalget. Venstre og det konservative folkeparti har forelagt deres forslag, nu skal forhandlingerne i gang i udvalget. Vi har nu set regeringens udspil. Vi har haft en offentlig debat. Venstre og de konservative har, efter at forslagene er blevet gennemregnet, stillet deres ændringsforslag. Nu skal spørgsmålet drøftes, og så håber vi, at et hamskifte vil finde sted, og man skal jo ikke forstyrre slangen, medens den skifter ham.

Med hensyn til vore egne forslag forekommer det mig, at det ærede medlem hr. A. C. Normann skulle tænke lidt på, om ikke man, for at en debat overhovedet kan have nogen nytte, i hvert fald må prøve på ikke at stikke modstanderen motiver i skoene, som han ikke har givet udtryk for, eller som man kun ved en høj grad af mistænksomhed er i stand til at skabe. Var det ikke en idé f. eks. at gå ud fra, at hvad ens politiske modstander siger, mener han? Når vi nu har rationaliseret os så vidt, at vi udleverer ordførertalerne til hinanden, således at det ærede medlem kan se, hvad der bliver sagt, kan læse sig til det, vil der så ikke komme noget bedre ud af disse folketingsdebatter, hvis man holder sig til det, der bliver sagt, og ikke prøver på at sige det modsatte? Glemmer vi det, bliver det vist efterhånden umuligt at få noget ud af folketingsdebatterne.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om vore forslag. Han sagde bl. a., at skattelettelser vil øge omkostningerne. Det må jo være en højst mærkelig tankegang, der kan føre til, at man siger, at det, at borgerne får færre byrder, mindre at betale, skulle øge erhvervslivets omkostninger. Det må være en tankegang så snoet og så indviklet, at den kun kan fødes i en radikal hjerne. Tror man, at en lettelse i landbrugets ejendomsskatter vil øge landbrugets omkostninger? Så kan man gå ud og spørge den enkelte landmand, om han, hvis han nu ikke skal betale så meget i ejendomsskat mere, som han skulle tidligere, så føler, at det bliver dyrere for ham at producere. Jeg tror da, han vil sige, det bliver billigere for ham.

Det ærede medlem ville nok diskutere en skattenedsættelse, men først når produktionen muliggjorde det. Hvornår muliggør produktionen en skattenedsættelse? Har vi ikke her i dag og i går hørt om produktionsstigning? Ved vi ikke, at der er foregået en produktionsstigning her i landet? Skulle tiden så ikke være inde til sagligt at diskutere en skattenedsættelse? Dér må jeg udtrykke min anerkendelse over for den højtærede statsminister, som jo var langt mere fordomsfri i denne henseende og erkendte, at det ikke umiddelbart kunne afvises, at staten ikke skulle have hele den skattestigning, som en uændret udskrivning ville give til næste år, erkendte altså, at den produktionsstigning og indtægtsfremgang, der har fundet sted i år, ikke behøver og ikke bør medføre, at alle mennesker skal rykke op i progressionen og aflevere mere til staten. Se, det var en fornuftig tankegang, men en tankegang, der altså var det ærede medlem hr. A. C. Normann fremmed.

Så siger det ærede medlem, at de borgerlige partier vil forøge købekraften med 1 milliard kr. Se, det er jo også ganske at se bort fra både forslagene og deres naturlige konsekvenser. Når man taler om købekraftens udpumpning på 1 milliard kr., ser man helt bort fra vort besparelsesforslag. Man ser bort fra, at dog vel nogle af disse penge vil gå til den private opsparing og øge denne, og man ser bort fra, at staten igennem forbrugsafgiftssystemet vil inddrage en væsentlig del af den forbrugsstigning, der kan blive tale om. Det ser man